

minde. Neksø har en Skatteprocent af 5,6 og en Ligningsprocent, der er en lille Smule højere. Den faar kun 1,500 Kr. i Tilskud, altsaa Halvdelen. Jeg kan ikke se, at det, man vilde og skulde naa, nemlig at udligne noget Uretfærdigheden med Hensyn til de Byrder, der paa hvile Kommunernes Skatteydere, er naaet, paa ingen mulig Maade. — Jeg gaar derefter til Landkommunerne. Jeg skal fuldstændig se bort fra saadanne, jeg havde nær sagt Absurditeter som, at der er Kommuner, der faa mellem 10 og 2 eller 1 Kr. i Tilskud. Det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) nævnede et Eksempel paa den store Forskel, der kunde være i Skatteprocenten, altsaa Skattebyrden, for et Par Landkommuner. Han nævnede en Kommune i Maribo Amt, Taagerup-Thorslunde, hvor baade Skatte- og Ligningsprocenten er 0,4, og sammenlignede den med en Kommune i Ringkøbing Amt, Nørre-Omme, hvor Skatteprocenten er 8,4 og Ligningsprocenten, som det ærede Medlem nævnede, er oppe paa 16,5. Jeg tænkte straks, da det ærede Medlem nævnede det: Nu skal det interessere mig at se, hvordan de Regler, hvorefter Staten fordele Tilskuddet, have virket overfor to Kommuner, der ligge i Landets mest forskellige Egne, den ene paa Lolland, den anden i det magre Vestjylland, og hvor der er saa stor Forskel henholdsvis paa de to Kommuners Skatteprocent og Ligningsprocent. Vi se da det meget interessante, at Nørre-Omme faar 349 Kr. 44 Øre, og Taagerup-Thorslunde 167 Kr. 12 Øre. Jeg indrømmer, at Nørre-Omme altsaa har faaet betydelig mere end Taagerup-Thorslunde, men de ca. 150 Kr., den har faaet mere, skulle saa sandt hjælpe lidet til at bøde paa den store Ulighed mellem de to Kommuner, hvoraf den ene har en Ligningsprocent af 16½ og den anden 0,4, og den ene en Skatteprocent af 0,4, den anden af 8,4. Det maa indrømmes, at det er en daarlig Anvendelse af de halvanden Million Kroner af Statens Midler, navnlig da, naar Forudsætningen fra Begyndelsen har været, at man derigennem skulde bidrage til at udligne Uretfærdighederne. Jeg tror, man maa indrømme mig, at der ikke er megen Mening i, at vi til Landets noget over Tusinde Kommuner — nu tager jeg Landkommunerne, — strø ud ca. ½ Mill. Kr., jeg ser bort fra det, der gaar til Amtsrepartitionsfonden, og tager kun det, der er fordelt til selve Landkommunerne, af hvilke jeg har taget et enkelt Eksempel. Vi strø ud over 400,000 Kr. i Smaabeløb: Kun 70 Landkommuner naa op paa 1,000 Kr. hver, og nogle enkelte komme paa over

et Par Tusinde Kroner. De andre, ca. 1,000 Kommuner ere under 1,000 Kr. i Statstilskud, og langt den største Del er nede under 500 Kr. Alligevel naa vi alt i alt op til et saa stort Beløb som mellem 400,000 og 500,000 Kr., som ere fordelte i Overensstemmelse med Reglerne i Loven af 1903. Jeg tror, at man maa indrømme, at det opfordrer ikke til at betale 1½ Mill. af Statsmidler til Fordeling for at udligne den Uretfærdighed, som man tilsigtede at udligne, den Gang man fastsatte dette Tilskud.

Man kan saa sige: Indrømmet, men saa maa vi finde nogle andre Fordelingsregler. Men i det Øjeblik, hvor man indrømmer mig, at der ikke kan føres noget virkeligt Forsvar til Begrundelse af at blive staaende ved de nuværende Fordelingsregler for de 1½ Mill., saa siger jeg, at Tidspunktet er inde til at afgøre, om vi i det hele taget skulle fordele 1½ Mill. eller noget mere eller mindre, og ikke til at afgøre, om vi skulle have andre Regler. Have vi først slaaet fast, at nu skulle vi til at fordele 1½ Mill., eller som et andet Medlem sagde, 2½ Mill., efter nye Regler, skulle vi igen til at se, hvorledes disse nye Regler virke. Maaske komme vi sa til det Resultat, at det er meget bedre end efter de nuværende, men i Mellertiden har man af Skatteborgerne Landt over opkrævet 1½ Mill., eller 2½ Mill. mere i Statsskat. Det kan ikke nægtes, adersom man vil beholde Tilskuddet til Kommunerne, skulle Statsborgerne af nød det i Statsskat. Jeg er meget tilbøjeg til — jeg vil ikke sige noget slemt om Kommunerne, det kunde ikke fald mig ind, jeg har gammel Kærlighed til dem som gammel Kommunalmand — atro, at det, at man strør saadanne Smaabeløb ud, ikke betyder det for Kommunern som man maaske ved første Øjekast vil mene, naar der er Tale om ½ Mill. Meden jeg ikke ved, hvor man paa anden Maa skal finde 1,2 Mill. Kr. til Staten, hvis man fremtidig skal blive ved at yde 1½ Mill. og ikke trække 1,2 Mill. fra, jeg ikke saa sikker paa, at det i Kommunerne vil virke paa den Maade, at de kame til at udskrive 1,2 Mill. mere. De kunde jo være, at man et eller andet St. fik Øje paa et eller andet, der kunde søes. Jeg tror i alt Fald, at det er lettere rundt omkring i Kommunerne at finde Steder, hvor et saadant Beløb, som det er for dem enkeltvis, kan spares, end at gøre det herinde. Den saakaldte Sparekommission har haft den samme Opfattelse. Den har ganske